

[Geert-Jørgensen.]
 en Særstilling. Nu har jeg fra mine unge Dage været med til at kæmpe mod alle Privilegier, især naar de gik opad, men jeg vil ogsaa kæmpe imod Privilegier, naar de gaar nedad.

Hvad angaar dette, at det skulde volde stor Ulejlighed at gaa fra statsanerkendte Sygekasser over til Fortsættelseskasser, kan jeg heller ikke se, at denne Vanskelighed er saa uovervindelig. Der eksisterer her i Landet 1650 statsanerkendte Sygekasser, og Tallet paa de Personer, som er blevet slettet og flyttet, er opgivet til 17 808. Uden at jeg derfor i nogen Maade vil bruge nogen spydig Tone, vil jeg dog alligevel sige, at det er noget, vi allesammen ved, at Sygekasserne er blevet misbrugt og har haft Medlemmer, hvis Indtægt og Formue har ligget over Grænserne. Og 17 000 slettede af 1 650 Sygekasser giver dog ikke mere end gennemsnitlig godt 10 Personer for hver Sygekasse Landet over, saa denne store Ulejlighed er vel til at overvinde. Endelig er der det at sige, at alle Vegne, hvor Staten har med noget at gøre, alle Vegne, hvor Staten griber ind, skaber det Ulejlighed.

Derfor maa vi Retsforbundsfolk foreløbig gaa imod dette Lovforslag. Vi vil ikke være med til at skabe Privilegier paa nogen som helst Maade, og selv om vi indrømmer, at under de bestaaende Forhold er Understøttelser nødvendige, vil vi ikke være med til at give Understøttelser, hvor det ikke er nødvendigt.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker de ærede Ordførere for det radikale Parti og Socialdemokratiet for deres Tilslutning til Lovforslaget og beklager, at jeg ikke kan takke de andre ærede Ordførere for deres Stilling. Med Hensyn til de Indvendinger, der er fremsat af disse ærede Ordførere, tror jeg, jeg vil begynde med den sidste, baade af den Grund, at han var længst ude og derfor lettest at gøre det af med, og af den Grund, at han i Virkeligheden brugte saadanne Udtryk, at de ikke bør staa uimodsagt i mange Minutter.

Det ærede Medlem begyndte ganske vist tiltalende med at fremhæve mit Lyssyn. Jeg tør ikke benægte, at jeg oprindelig maa have været i Besiddelse af et ikke ringe Lyssyn, naar jeg trods det, jeg har oplevet i de senere Aar i den danske Rigsdag, alligevel har bevaret et relativt godt Humør, i hvilket end ikke det ærede Medlem har formaaet at gøre det ringeste Skaar. Derimod vil jeg gerne tage ganske bestemt Afstand fra den Betragtning, at en Lovgiv-

ning af denne Art skulde nedbryde Folkekarakteren, og tage Afstand fra de Slutninger, som det ærede Medlem drog i Fortsættelse af sin Tale om Folkekarakteren, og som gik i Retning af stigende Understøttelser for Sygekassemedlemmer her i Landet.

Forholdet er det, at Staten fra 1900 til 1926 har ydet 137 Mill. Kr. som Støtte til den danske Sygekassebevægelse, men Medlemmerne har selv ydet 304 Mill. Kr. Forholdet er det, at i 1901 var der kun 203 000 danske Borgere, der havde sikret sig mod Sygdom, i Øjeblikket er der 1½ Million. Forholdet er det, at Kontingenterne den Gang var 2 Mill. Kr. og nu er steget til 27¼ Mill. Kr.

Paa den Baggrund at tale, som om vi her var inde i en fortsat Understøttelseslovgivning, forekommer mig dog at ligge udenfor al Rimelighed. Det eneste, man kan forlange, synes jeg, men som man ogsaa med Billighed kan forlange af det ærede Medlem, er, at han taler ud fra de faktiske Forudsætninger ogsaa paa dette Omraade, og at han anerkender, at Samfundet bestaar af et Konglomerat af Individuer og ikke af en Samling løsrevne Enere, og at det er af Interesse for Samfundet, at alle, som paa nogen Maade har Gavn af at sikre sig mod Sygdom, ogsaa sikrer sig, med en vis passende Støtte fra os andre.

Dermed skal jeg forlade det ærede Medlem og hans Nedbrydelse af Folkekarakteren og gaa over til den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen.

Dette ærede Medlem eller i hvert Tilfælde det ærede Medlem, som det ærede Medlem her paa en saa uheldig Maade supplerer i den senere Tid, har, saa vidt jeg erindrer, lovet en saglig Forhandling, ikke mindst en saglig Forhandling med Hensyn til den sociale Lovgivning. Jeg vil bede ærede Medlemmer og navnlig de talrige ærede Medlemmer, der ikke har været til Stede under denne Forhandling i Dag, være saa elskværdige at læse Fortrykket af det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersens Tale og se, om de kan faa Øje paa den saglige Forhandling i hans Udtalelser, disse Udtalelser, der var saa udpræget reaktionære, saa udpræget partipolitiske og saa blottede for den Loyalitet, som man maatte have Krav paa fra et Medlems Side, der i øvrigt taler om en saglig Forhandling i et sagligt Spørgsmaal.

Det ærede Medlem begyndte at tale om Provisorium. Ved Provisorium har vi hidtil, forinden det ærede Medlem gjorde os den Ære at træde ind i den danske Rigs-